

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

ubekendt for den ærede Spørger, er hele Materialesituationen yderst anspændt, og det er nødvendigt, inden vi i det hele taget begynder i større Stil at sætte Reparationsarbejde i Gang, at blive klar over, hvad vi har af Materialer, og dèr venter jeg at faa en Materialetælling fra Statistisk Departement; den er ikke kommet endnu. Endvidere maa jeg have klaret, hvor meget vi kan faa importeret af Materiale, ikke mindst af Træ, Sanitetsartikler, Rør, Plader til Radiatorer o. lign. Forinden jeg har denne Materialetælling i Hænde og dette Overblik over, hvad vi kan faa indført, kan jeg ikke lægge et Byggebudget og ej heller disponere med Hensyn til Reparationsarbejder i Landkommunerne. Jeg beder den ærede Spørger forstaa, at der ikke savnes Kendskab til, hvordan Forholdet er ude i Landet, men det er, fordi Materialesituationen former sig, som den gør, at man maa være klar over de nævnte Forhold, inden man sætter noget i Gang i større Stil.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Tholstrup til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder saaledes:

Vil Handelsministeren tage under snarlig Overvejelse fuldstændig at frigive Importen af Reservedele til Automobiler og Maskiner under Hensyn til, at Mangelen paa Reservedele hindrer den fulde Udnyttelse af Landets Vogn- og Maskinparker?

Tholstrup: En stor og kostbar Maskine i en Fabrik gaar pludselig i Staa — et lille Tandhjul er gaaet i Stykker. Formanden vrider Hænderne af Ærgrelse, mange Arbejdere frygter Arbejdsløshed, men Fabrikkens Leder mener, at det hele kan ordnes paa et Par Dage. Han skal lige til at telegrafere til den schweiziske Fabrik, som har leveret Maskinen, om med første Flyvemaskine at sende et nyt Tandhjul — vi lever jo i Teknikkens Tidsalder, hvor Afstande ikke længere spiller nogen Rolle —, men kommer saa pludselig i Tanker om, at der til Indførsel af en saadan lille Reservedel kræves Indførselsbevilling; og her er vi med eet kommet tilbage til Fjerpenpens Tidsalder. Der gaar 8 Dage, og der gaar 14 Dage, før den lille Lap Papir, som altsaa er langt vigtigere end Tandhjulet, kan komme Fabrikken i Hænde, og Landet har i Mellemtiden mistet

denne Maskines 14 Dages Produktion af vigtige Eksportvarer.

Rundt omkring i Landet staa Maskiner saasom Symaskiner stillet til Side, fordi en saa lille Ting som en Synaal ogsaa er underkastet Restriktioner, men allerværst er det dog med vor Bilpark. Mange Dele bliver fremstillet herhjemme som Haandarbejde af uegnede Materialer og til Omkostninger, der overstiger Importprisen i visse Tilfælde med mange Hundrede Procent — ja, i nogle Tilfælde medgaar der Raamaterialer til en Enkeltedel, som har medført en større valutamæssig Udgift, end Enkelt delen kunde have været købt for.

Disse hjemmelavede Reservedele er i mange Tilfælde daarligt udført paa Grund af manglende Kendskab til de specielle Materialer samt manglende Præcisionsmaskiner og Maaleinstrumenter. Resultatet er da ogsaa, at Masser af Biler kører rundt som rene Benzinslugere. I den hovedreparerede Motor er der nu isat danske Stempler, som tit har den uheldige Egenskab, at de knækker, hvorefter Plejstangen ryger ud igennem selve Cylinderblokken. Kranvognen rekvireres, og Vognen kommer paa Værksted, og Vognmanden maa gaa undertiden i mange Uger og vente paa sit Køretøj uden at tjene en Skilling til at betale Regningen med, endsige til at leve for.

En ny Toppakning er steget fra en Importpris under 1 Kr. før Krigen til 6—7 Kr. for en dansk, i visse Tilfælde af en saa ringe Kvalitet, at man nu udsættes for sprængte Toppakninger hvert Øjeblik, og da Arbejdslønnen for at udskifte den løber op til 15—20 Kr., kan man jo nok se det meningsløse i, at en Mand skal af med 25 Kr. fire Gange i Løbet af et Halvaar og undvære Vognen i et tilsvarende Antal Timer, medens et Valutaforbrug paa 1 Kr. kunde have klaret det.

Det gaar ogsaa i høj Grad ud over Færdssikkerheden. Jeg skal saaledes nævne, at en Mand, der før Krigen fik repareret sit Styretøj paa en D.K.W., betalte dette med 25 Kr., og nu for nylig maatte han for en tilsvarende Reparation med danske Reservedele betale 250 Kr., altsaa det tidobbelte Beløb, og saa har Mekanikeren endda fortalt ham, at han ikke skal føle sig alt for sikker paa, at det kan holde.

Paa Landevejene møder man den ene Lastbil efter den anden med kun een Lygte tændt. Ulykkernes Antal stiger, og Kranvognene har gyldne Dage, men Kranvognene er jo ogsaa valutaforbrugende — mange Kilometer, mange Timer og mange Ærgrelser kunde spares, hvis den højtærede Han-